

"העולם הזה" שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל אביב, רחוב גוררן 3, מלפון 03-243386. תאריך: 136 • מען מברקי: "עוזמפרם" • מודפס ב"הדפוס החדש" בע"מ, תל אביב, רח' בן-צביגור • הפצה: "גד" בע"מ • גלופות: צינקהוגרפיה כפפי" בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • העורך: ארי תבור • עורך תבנית: יוסי שגון • עריכת כיתוב: נורית יהודאי • ראש המינהלה: אברהם סימון • מח' המדעות: רפי זכרני • המו"ל: העולם הזה בע"מ.

לדברים שפירסמו. אלה הותירו מי שקע עמוק ובלתי ניתן למחיקה בקרב האינטליגנציה המצרית. אותה כתבת לעניינים ערביים של עמ המשמר, שייצגה את עתונה במשלחת הישראלית לוועידת קאהיר, סמדר פרי, סיפרה כקוריו את הסיפור הבא. כיוון שהיא היתה האשה הישראלית היחידה במשלחת (שאר העתונאיות שייצגו עתונים ישראליים היו בעלי דרכון זר) וכיוון שהיא דוברת ערבית שוטפת, היא זכתה בהתייחסות ובפירסום רב. תמונותיה וראיונות

המצרים ושלום במיוחד, ודאי יש צדק רב בדבריו. אפילו אנו, שניסינו ללמוד מקרוב את המציאות המצרית והתקרבנו אולי להבנתה יותר מכל עתון ישראלי אחר, נאלצנו לעשות זאת — בשל הניתוק הניכור — באמצעים עקיפים. אין ספק כי כיום, אחרי שחלף יותר מחדש ימים לשהייתו של עורכו הראשי של העולם הזה במצרים, ניתן לו להכיר ולהבין את המציאות הישראלית הרבה יותר טוב מכפי שניתן היה להכירה מדיווחים, מפגשים עם אישים מצ-

אבנרי עם משלחת ישראל לוועידת קאהיר ב"אוקטובר" * אישיות מבוקשת ביותר

עמה ראו אור בעתונות המצרית. כתוצאה מכך זיהו אותה האשים הפשוטים ברקוב מיד. ההפתעה הגדולה ביותר שלי היתה, סיפרה סמדר בשובה לארץ, "השאלה הישראלית אלי כמעט תמיד במונית או בחנות. תחילה שאלו אותי: 'את מישראל, נכון?' וכשהשבתתי בחיוב היתה בדרך כלל השאלה הבאה: 'את מכירה את אורי אבנרי?'"

ריס בחו"ל או מקריאת העתונות המצרית. למען האמת הוכחה להודות כי העולם הזה, ובמיוחד עורכו הראשי, היו מוכרים במצרים יותר מאשר המצרים לגבינו. אחת ההפתעות הגדולות ביותר שהיו לי אורי אבנרי בעת שהותו במצרים היתה מידת הפופולאריות של העולם הזה בחוגים רחבים והבקיאות המופלגת שגילו בכל מה שנכתב בו במרוצת עשרים השנים האחרונות. ואין מדובר רק בקוראי העברית במצרים, או באנשים שתפקידם לעקוב אחר המפרסם בעתונות הישראלית. מסתבר כי אנו עצמנו לא שיערנו את מידת התודה שהיתה במשך שנים רבות

השבועון הצרפתי החשוב, נובל אובדור, וסר, פירסם תוך כדי מהלכה של ועידת קאהיר, ראיון מיוחד עם אבנרי לגבי סיכוייה והשלכותיה של הוועידה. בין השאר טען אבנרי באותו ראיון כי תפקידם של אורחי ישראל כיום הוא לדחוף את מנחם בגין לראייה גלובאלית יותר של הפתרון לסיכסוך הישראלי-ערבי. התנות טלוויזיה זרות, בעיקר אמריקאיות ובריטיות, ערכו ראיונות מיוחדים עם אבנרי. שבועון החדשות האמריקאי טיים פירסם, בכתבה על הישראלים בקאהיר, את תמונתו של אבנרי בשעה שהוא מראיין את אשת הנשיא, ג'יהאן סאדאת. אגב, בהתאם למסורתו להחרים את העולם הזה ואת עורכו, נמנע טיים גם הפעם לנקוב בשמו של אבנרי, הציג אותו כעתונאי ישראלי אלמוני. אולם בעיקר היו אלה כליהתיקשורת המצריים, שפירסמו בהבלטה ראיונות, כתבות ומאמרים של אבנרי ואודותיו. אבנרי לא היה, כמו בן, העתונאי הישראלי היחיד, שזכה בהתעניינות. הזכרתי כבר את תשומת-הלב הנרחבת בה זכתה סמדר פרי. עתונאים ילידי מצרים, כמו סמי גרינשפן מדיניות אחרונות, או דוברי ערבית, כמו איש הטלוויזיה הישראלית אהוד יערי, זכו בכיסוי בולט בעתונות שם. אבל בין כל עשרות העתונאים הישראליים ששהו בקאהיר אין חולק על כך כי אבנרי הפך בעתונות המצרית לאישיות הישראלית המפורסמת והפופולארית ביותר. יומנים ושבועונים דיווחו אודותיו ואודות העולם הזה ודיעותיו, השביעון אוקטובר, בטאנו הרשמי של הנשיא אל-סאדאת, פירסם מאמר שלו. סוכנות העתונאים שערך

a description of Egyptian fashions. A listener from Haifa asked about poverty in Egypt and was told by his countryman on the scene: "There are some depressing sights here, but there have been a lot of improvements as well." The only difficulties the Israelis seem to have encountered were the typical delays caused by Egypt's chronic bureaucratic chaos. After landing at Cairo International Airport, it took hours for Israeli journalists to wind their way through the labyrinth of customs and security procedures. Remarked one Israeli: "My God, I'll never complain about our bureaucracy again."

on the streets of Cairo and interviewing Mrs. Sadat

קראי ירי

קוראי "העולם הזה" גוהגים, בדרך כלל, להגיב על דברים המתפרסמים מעל עמודי שבועון זה באמצעות מכתבים ל-מערכת. לפעמים הם עושים זאת בצורה יותר ישירה, בשיחת טלפון עם המערכת. הקורא מוחמד אנוואר אל-סאדאת, מ-קאהיר, מצא דרך מקורית יותר לתגובה. הוא עשה זאת דרך ראיון שהעניק לעורכו

Un Avnery
accompagné, alors là, je peux vo les perspectives de paix seraient complètement différentes.
Et l'Israélien n'est pas le seul à révéler ce qui se passe dans la région. A Tripoli, il a pu être pour Israël une solution ne peut pas être une solution po terme. Si les Palestiniens ne sont bien intégrés dans la paix, il facteur de déstabilisation et de dans toute la région. A Tripoli, par les organisations palestiniennes écrit par Begin! Je peux réaction des Palestiniens mais je mettre politiquement. Dire qu' la paix, contre Israël, c'est une lique; moi, pourquoi n'ont-ils ment ce qu'il en était; qu'ils ne être exclus d'un règlement qui au premier chef? Tout le mon

L'Israélien Un Avnery:
« Notre rôle est de pousser Begin dans la voie du règlement global, pas de le gêner »

הראיון ב"נומב אובורוטר"

הראשי של השבועון הקאהירי אוקטובר, אניס מנצור. הקורא אל-סאדאת ביקש להגיב על דברי רים שהתפרסמו בגיליון העולם הזה (2099), בו כוסה ביקורו בירושלים. במאמר העורך הראשי בגיליון זה, תחת הכותרת המחזל: הוא ישב על הארץ במיטגד אל-אקצה. מי יכול היה שלא להתפעל מגילוי זה של אומץ-לב גופני פשוט? מאחוריו זה אחד מהמתפללים הערביים יכול היה להיות פידאי, לירות את הכדור הקסלני בגבו. במרחק של כמה מטרים משם נורה עבר-אללה, שעשה פחות ממנו. אך הוא ישב בשלווה סטואית. במשך כל אותה שעה ארוכה לא היפנה את ראשו אף פעם אחת, לא הגיב אף על תנועה אחת, אף על רחשוש אחד מאחוריו. עשה שושאל עלידי עורך אוקטובר המצרי לדעתו על תגובת העתונות בעולם לביקורו בירושלים. הגיב הקורא אל-סאדאת על אותה פיסקה בהנדון. אמר אל-סאדאת: קראתי דברים של סופר ישראלי בעתון העולם... * שאומד שהדבר שהדהים אותו

* לוחץ את ידו של האלוף אברהם סמיר, כשהיועץ המיטפטי מאיר רוזן מתבונן בהם. מאחורי גבו שלאיתו בן-אלישר.

ג'יהאן סאדאת ואבנרי ב"מיים" עתונאי ישראלי אלמוני